

«Той ставаше рано, ако-и-да бѣше това за него доста трудно. Види ся че още отъ дѣтство бѣше му противно да става рано. Отъ това слѣдва, че той въобще бѣше събужданъ, и слѣдъ като тихо изброяваше до двадесять, за да има врѣмя да ся поразсъни, той изведнѣжъ скачаше отъ лѣгло-то; или ако не можеше по нѣкогажъ тѣй да стане слѣдъ като сѣ го събуждали, той плащаше глоба (джеза) на слугата си, кой-то го събуждаше, като знакъ на слабостъ-та си въ това нѣщо. Но това рѣдко ся случаваше. Кога-то бѣ ергень, той бѣше казалъ на слугата си, слѣдъ като почука да почака нѣволко минути за отговоръ, и ако нѣма, да влѣзе въ стаята и да раздига завивки-тѣ, съ кой-то Господарь-тъ е завить, и тѣй да го дигне.

«Шомъ станеше и ся облечеше, той правеше една хубава расходка на чистъ въздухъ, като ходеше около часъ и полъ вжнъ отъ града. Това бѣше неизмѣнно негово правило. Въобще той ѣздеше на конь, но послѣ почнѣ да ходи пѣшь. Да ли врѣмя-то бѣше топло или студено, не правеше разлика за него, той строго държеше нарѣда-та си. Що-то искаше, правеше. Нищо, освѣнь болѣсть или нѣкоя голѣма и опасна буря, го не спираше отъ расходъ. Като ся върнеше отъ расходъ, той ѣдеше. Слѣдъ това жената му въобще му прочиташе нѣкои новости, и тогава той отиваше да работи. Въ всичко той имаше рѣдъ и държеше строга наврѣменность. Така дѣйствуваше той, тѣй мъдро употрѣби врѣмя-то си, и затова свѣтъ-тъ нѣма да го забрави.

А какво да кажемъ за Стросмаера, за Нютона, за Франклина, за Лока, за Лавозіера, за Лютера и за много други личности, кой-то свѣтъ-тъ никога нѣма да забрави? Можахъ ли тѣзи знаменитости безъ